

Nell 'Svara' Creemers

Sindsdien

© 2025 Nell 'Svara' Creemers / Uitgeverij U2pi

Titel: Sindsdien

Auteur: Nell 'Svara' Creemers

Auteursfoto: Marloes Nierop

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

ISBN:978 94 9343 743 2

NUR: 306

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veele-
voudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of
openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder
voorafgaande toestemming van de uitgever.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van
kunstmatige intelligentie.

Inhoud

OERKRACHT

moederkracht	11
eigentijds	12
vaderhart	13
sterrenstof	14

LEVENSKRACHT

fibonacci	17
volledig	18
lichtveld	19
moederland	20
drieënnegentig	21
lichtbericht	22
overgave	23
balanceren	24
kom	25
wonderlicht	26
rijkdom	27

VORMINGSKRACHT

veertien	31
schaamte	32
zusjes	33
nagalm	34
buitenspel	35
nachtmerrie	36
fonkelster	37
gewoon	38
gangenstelsels	39
illusie	40

GROEIKRACHT

svara	43
noodzaak	44
samenspel	45
trotsmoedig	46
muziek	47
vriendschap	48
lichterbij	49
vindplaats	50

DRAAGKRACHT

tussenruimte	53
inneren	54
onmacht	55
onomkeerbaar	56
midwinterval	57

LICHTKRACHT

terugtocht	61
hemelwandelaar	62
afstemming	63
hemelrijk	64
dwalen	65
stilvallen	66
midzomernacht	67

KERNKRACHT

herbronnen	71
uitdaging	72
levenslust	73
ondoorgroendelijk	74
voortleven	75

moed	76
ruimtevaart	77
continuüm	78

OERKRACHT

moederkracht

voor altijd ben ik kind en dochter
gevormd door het wereldbeeld van mijn
moeder die al vroeg rode draden spiegelde
in nog onbewust verleden om ooit

echo's naar de juiste toon en ritme
te dansen met mijn dochter, kleinkind
van haar grootmoeder en moeder ook
in een tijd die vrouwen overvraagt

moeders dragen, vrouwen weven, golven
mee en tegen tot eigen wijze vrouwen
zij koesteren maankrachten aan illusies
van een rimpelloos bestaan voorbij

eindeloos gedragen door de oermoeder
die het spel van zonnekracht omarmt
het maanlicht in de mens uitdaagt om
in verbondenheid het leven te vieren

eigentijds

dochter, jij kookt stads op jouw manier
in het snelle leven van moederen en werken
Arabisch eten vind je heel gewoon

jouw vader lustte geen vissticks
zijn moeder bakte ze elke vrijdag
ik at fazant van vaders jacht

mijn opa fietste op klompen, jute tas
aan 't stuur, tot de rand gevuld met eieren
zes op een rij in krantenpapier

zijn ouders aten groenten van eigen land
elke generatie voedt zijn binnenkant
naar cent en tijd

wie naar foto's kijkt ziet gelijkenis
ontdaan van alle franje

vaderhart

vlinders en muziek nog in de oren
treuzelend, tastend in helmgras
kroop ik door de nacht over de dijk

in de verte één lichtpunt
vader, bezorgd, bang, boos
wist hij maar dat ik niet alleen

ik durfde niet, nog niet
misschien morgen
na deze zwoele nacht

waarin het tijdelijke
ook in mij, voor eeuwig
tot zwijgen leek gebracht

iets trok aan hem, heftig, ongewild
de nevel nam hem mee
naar hemelhoog, riep ik nog

zo plots, ik kon er niet omheen
het meer, alles golfde
water aan de voet van de dijk

sterrenstof

wanneer het pad is belopen
het nietsontziend kruis
door leven is ingelost

kan het vergankelijke
het ego slechts buigen
voor de kracht van licht

dat nooit oordeelt
niets verwacht
nooit zal verlaten

zal onschuld
weer als sterrenstof
op aarde neerdalen

levendig midden
als een poort, de aarde weids
de hemel open